

Sygn. akt II Ca 618/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 sierpnia 2023 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Dariusz Mizera
-----------------	-----------------------

po rozpoznaniu w dniu 18 sierpnia 2023 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na posiedzeniu niejawnym

w postępowaniu uproszczonym

sprawy z powództwa O. G.

przeciwko (...) z siedzibą w W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Bełchatowie z dnia 14 kwietnia 2023 roku, sygn. akt I C 507/21

I. prostuje oczywistą omyłkę pisarską w dacie wydania zaskarżonego wyroku w ten sposób, że w miejsce daty „14 kwietnia 2023r.” wpisać datę „19 kwietnia 2023r.”

II. oddala apelację;

III. zasądza od pozwanego (...) z siedzibą w W. na rzecz powódki O. G. kwotę 900,00 zł (dziewięćset złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu za instancję odwoławczą z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego za czas po upływie tygodnia od dnia doręczenia zobowiązanemu niniejszego wyroku do dnia zapłaty.

Dariusz Mizera

Sygn. akt II Ca 618/23

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 13 kwietnia 2021 roku (data nadania przesyłki) skierowanym przeciwko (...) z siedzibą w W. powódka O. G. wniosła o zasądzenie kwoty 10.500,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od 16 kwietnia 2021 roku do dnia zapłaty - tytułem zadośćuczynienia za doznaną przez powódkę krzywdę będącą następstwem uszkodzenia ciała i rozstroju zdrowia powstałego w wyniku zdarzenia z dnia 18 lutego 2021 roku, a także o zwolnienie powódki od kosztów sądowych w całości, i o zwrot kosztów procesu podnosząc, że powódka doznała urazu na skutek poślizgnięcia się na chodniku, którego utrzymanie należało do podmiotu mającego ubezpieczenie OC u pozwanego.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zwrot kosztów procesu wskazując, że po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego wydano decyzję odmawiając przyjęcia odpowiedzialności za szkodę.

Pismem procesowym z dnia 22 lutego 2023 roku (data nadania przesyłki) powódka zmodyfikowała powództwo, wnosząc o zasądzenie pozwanego na jej rzecz kwoty 11.325,06 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 16 kwietnia 2021 roku do dnia zapłaty.

Pismem procesowym z dnia 24 marca 2023 roku (data nadania przesyłki) pozwany i wniósł o oddalenie powództwa w całości, również w rozszerzonej części oraz wniósł o zasądzenie kosztów procesu od strony powodowej na rzecz pozwanego według norm przepisanych.

Wyrokiem z dnia 14 kwietnia 2023 r. Sąd Rejonowy w Belchatowie, po rozpoznaniu sprawy z powództwa O. G. przeciwko (...) z siedzibą w W.

o zapłatę

1. zasądził od pozwanego (...) Spółka Akcyjna V. (...) z siedzibą w W. na rzecz powódki O. G. kwotę 7.000,- zł (siedem tysięcy złotych) tytułem zadośćuczynienia wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 16 kwietnia 2021 roku do dnia zapłaty;

2. oddalił powództwo w pozostałej części;

3. zasądził od pozwanego (...) z siedzibą w W. na rzecz powódki O. G. kwotę 1-358,16 zł (jeden tysiąc trzysta pięćdziesiąt osiem złotych szesnaście groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu;

4. nakazał pobrać na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Belchatowie od powódki O. G. kwotę 78,07 zł (siedemdziesiąt osiem złotych siedem groszy) zaś od pozwanego (...) z siedzibą w W. kwotę 126,36 zł (sto dwadzieścia sześć złotych trzydzieści sześć groszy) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Podstawą rozstrzygnięcia były przytoczone poniżej ustalenia i rozważania Sądu Rejonowego.

W dniu 18 lutego 2021 r., około godziny 5:00, powódka (ur. (...)) poślizgnęła się na oblodzonym chodniku obok schodów, przy klatce schodowej bloku (...) na Os. (...) w B.. Chodnik nie był posypany, ani zabezpieczony przed oblodzeniem.

O. G. w wyniku zdarzenia upadła na lewy łokieć, następstwem był obrzęk i opuchnięcia lewej ręki. Poszkodowana nie wzywała pogotowia. Dopiero wieczorem z powodu dolegliwości bólowych zadzwoniła do córki, po czym razem pojechały do Szpitala (...) w B..

U poszkodowanej stwierdzono złamanie. Lekarz zasugerował założenie gipsu, jednakże powódka odmówiła, twierdząc, że wytrzyma z założoną chustą, aż ręka się zagoi. W związku z utrzymującymi się dolegliwościami bólowymi następnego dnia powódka ponownie udała się do szpitala celem założenia gipsu na rękę.

W trakcie rekonwalescencji odbywała wizyty kontrolne u lekarza ortopedy. Po zdjęciu gipsu, lekarz zalecił powódce ćwiczenia ręki. Leczenie zakończyło się 10 maja 2021 roku.

W domu powódce pomagała córka N. B., sąsiadka G. G., oraz jej wnuczka. Poszkodowana miała problemy z myciem się, ubieraniem i robieniem posiłków. Powódka wymagała pomocy w robieniu zakupów, sprzątanii i odkurzaniu.

Utrzymanie chodnika przy bloku (...) na Os. (...) w B. należało do podmiotu posiadającego ubezpieczenie OC u pozwanego - (...) Sp. z o. o..

W dniu zdarzenia czynności związane z zimowym utrzymaniem terenu zgodnie z harmonogramem, były wykonywane w przez zarządcę od godziny 5:30.

W wyniku przedmiotowego zdarzenia powódka doznała złamania podgłowego głowy kości promieniowej lewej.

Taki rodzaj złamania może powstać przy upadku na wyprostowaną w łokciu kończynę górną.

W przypadku powódki na podstawie wykonanego RTG zastosowano leczenie zachowawcze - unieruchomienie w szynie gipsowej przez 3 tygodnie. Usprawnienie po zdjęciu gipsu we własnym zakresie. Leczenie zakończono 10 maja 2021 roku.

Dolegliwości bólowe w stopniu silnym (7 w skali (...)) do 7 dni.

Obecnie nie stwierdza się ograniczenia zakresu ruchomości i istotnej dysfunkcji łokcia lewego. W badaniu RTG zrost z niewielkim przemieszeniem.

Kwalifikuje to do orzeczenia stałego uszczerbku na zdrowiu wg pozycji (...) tabeli norm uszczerbku na zdrowiu (...) w wysokości 2%.

Brak informacji z dokumentacji medycznej i z wywiadu o wcześniejszych urazach lub schorzeniach okolicy łokcia lewego mogących mieć wpływ na prowadzone leczenie i orzeczone uszczerbek.

W dniu 18 lutego 2021 roku, w rejonie B., było pochmurno, miejscami pojawiła się mgła. Do godzin południowych występowały słabe opady śniegu, śniegu ziarnistego i deszczu ze śniegiem. Temperatura powietrza była wyrównana i wynosiła od ok. -1°C do ok. 0°C , w godzinach wieczornych zarejestrowano spadek temperatury do ok. -2°C . Temperatura przy powierzchni gruntu w godzinach porannych i przedpołudniowych wynosiła od ok. -1°C do ok. 0°C , w godzinach popołudniowych nastąpił jej wzrost do ok. 2°C , 3°C , a w godzinach wieczornych spadek poniżej 0°C .

Przez całą dobę w rejonie B. zalegała pokrywa śnieżna pokrywająca powierzchnię gruntu całkowicie o grubości ok. 11 cm. Pokrywa śnieżna pod względem gatunku była niejednorodna, do czego przyczyniło się długotrwałe zaleganie warstwy śniegu, duże wahania temperatury powietrza (w tym przejścia przez 0°C) oraz okresowo występujące opady w formie stałej i ciekłej. Zalegający śnieg był przeważnie mokry, ale wewnątrz pokrywy mogły występować strefy śniegu zlodowaciałego.

Na obszarze powiatu (...) obowiązywało ostrzeżenie meteorologiczne (...) pierwszego stopnia wydane o godz. 12:54 dnia 17 lutego 2021 roku ważne od godz. 18:00 dnia 17 lutego 2021 roku do godz. 08:00 dnia 18 lutego 2021 roku o treści: Prognozuje się zamarzanie mokrej nawierzchni dróg i chodników po opadach deszczu, deszczu ze śniegiem i mokrego śniegu. Temperatura minimalna od -4°C do -2°C , temperatura minimalna gruntu od -6°C do -4°C .

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zeznania poszkodowanej O. G. oraz świadków G. G. i N. B., dokumentację zgromadzoną w sprawie, której autentyczność nie była kwestionowana przez strony, w tym dokumenty dotyczące planu utrzymania dróg i jego realizacji w dniach 17-18 lutego 2021 roku, ekspertyzę (...) oraz o opinie biegłego sądowego z zakresu (...).

Sąd dał wiarę zeznaniom powódki O. G. oraz zeznaniom świadków G. G. i N. B., jako jasnym i korespondującym ze sobą. Sąd uznał je za wiarygodne i wystarczające do wykazania podnoszonych przez powódkę okoliczności.

Jako podstawę rozstrzygnięcia tej kwestii Sąd przyjął wnioski zawarte w opinii pisemnej biegłego sądowego, która w ocenie Sądu była fachowa, rzetelna, spójna oraz w pełni odpowiadająca określonej przez Sąd tezie dowodowej.

W przedmiotowej opinii biegły sądowy wskazał kwalifikację to orzeczenia stałego uszczerbku na zdrowiu wg pozycji (...) tabeli norm uszczerbku na zdrowiu (...) S.A. w wysokości 2%.

Sąd zważył jednak, że zgodnie z tabelą uszczerbku na zdrowiu — tabelą norm procentowego uszczerbku na zdrowiu towarzystwa (...) z siedzibą w W., kwalifikując uszczerbek na zdrowiu zgodnie z pozycją 118a dla ręki lewej, procent uszczerbku na zdrowiu zawiera się od 1 do 4%.

Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (Dz.U.2013.954.j.t.), kwalifikując uszczerbek na zdrowiu zgodnie z pozycją 117a dla ręki lewej, procent uszczerbku na zdrowiu zawiera się od 5 do 10%.

W ocenie Sądu sprawa została dostatecznie wyjaśniona i nadawała się do rozstrzygnięcia.

Mając takie ustalenia Sąd zważył, iż powództwo zasługuje na uwzględnienie w części.

Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o. wykonywał czynności związane z utrzymaniem porządku i czystości na klatce schodowej oraz zewnątrz budynku, przy nieruchomości nr (...) na os. (...) w B., na zlecenie Wspólnoty Mieszkaniowej, co pozostawało okolicznością bezsporną. W przedmiotowej sprawie ubezpieczony nie poczuwał się do odpowiedzialności za przedmiotową szkodę, uzasadniając swoje stanowisko, faktem iż czynności zimowego zarządu i utrzymania były wykonywane należycie i nie zgłoszono żadnych nieprawidłowości w wypełnieniu obowiązków.

Okoliczności faktyczne istotne dla rozstrzygnięcia sprawy Sąd ustalił na podstawie opinii biegłego oraz zeznań powódki i świadków, a także fotografii przedstawiających miejsce zdarzenia oraz powołanych dokumentów dotyczących wykonywania zarządu przez (...) Sp. z o. o., jak i ekspertyzy meteorologicznej (...). Bezsprzecznie stan chodnika w miejscu zdarzenia był zły i stwarzał dla pieszych zagrożenie poślizgnięcia i upadku. W ocenie Sądu przytoczone okoliczności świadczą o winie zarządcy przejawiającej się w nienależytym dbaniu o stan nawierzchni chodnika. Związek przyczynowy pomiędzy stanem chodnika a potknięciem i upadkiem oraz doznanymi urazami jest niewątpliwy w świetle opinii biegłego ortopedy i zeznań powoda oraz świadków. Rodzi to po stronie (...) Sp. z o. o. B. odpowiedzialność za szkodę na podstawie art. 415 i 361 § 1 kc. Odpowiedzialność ubezpieczyciela jest konsekwencją zawarcia przez zarządcę umowy ubezpieczenia OC (art. 822 § 1 kc).

Podstawą odpowiedzialności (...) za szkodę wynikającą z zawinionego zaniechania zwalczania śliskości zimowej na chodniku jest art. 415 kc. W chwili wypadku chodnik był oblodzony, śliski, pokryty gołoledzią. Pozwany dla wykazania należytego wykonania obowiązków utrzymania chodnika powołuje się oświadczenie kierownika działu obsługi utrzymania czystości zasobów mieszkaniowych. Wynika z niego, że w dniu zdarzenia wykonywano posypywanie piaskiem i solą na terenie Wspólnoty Mieszkaniowej nr (...) Os. (...), w godzinach 5:30-7:00.

Wskazać jednak w tym miejscu należy, iż zgodnie z ostrzeżeniem (...) od godz. 18:00 dnia 17 lutego 2021 roku do godz. 08:00 dnia 18 lutego 2021 roku prognozowane było zamrażanie mokrej nawierzchni chodników po opadach, a zgodnie z oświadczeniem (...) Sp. z o.o. wszelkie prace zarządcze były prowadzone po godzinie 5:30, czyli już po czasie, w którym nastąpiło zdarzenie.

Z zeznań powódki wynika, że chodnik był oblodzony i nie był posypywany. Ubezpieczonemu należy zatem przypisać winę w zaistnieniu wypadku powódki, skutkującego uszczerbkiem na jej zdrowiu. Odpowiedzialność ubezpieczyciela jest konsekwencją zawarcia przez pozwanego umowy ubezpieczenia OC (art. 822 § 1 kc).

Podstawą żądania powódki jest przepis art. 445 § 1 kc oraz art. 444 § 1 kc, a także art. 361 kc.

Zgodnie z art. 444 § 1 kc, w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wynikiłe z tego powodu koszty. Art. 445 § 1 stanowi, że w wypadkach przewidzianych w art. 444 sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Uszkodzenie ciała w rozumieniu art. 444 § 1 kc polega na naruszeniu integralności fizycznej człowieka (np. rany, złamania). Naruszenie to może dotyczyć nie tylko samej powłoki cielesnej, ale również tkanek oraz narządów wewnętrznych (uszkodzenie organów wewnętrznych). Rozstrój zdrowia natomiast wyraża się w zakłóceniu funkcjonowania poszczególnych organów bez ich widocznego uszkodzenia (np. zatrucie, nerwica, choroba psychiczna). Możliwe jest jednoczesne zaistnienie uszkodzenia ciała i rozstroju zdrowia.

Przepisy kodeksu cywilnego nie zawierają żadnych kryteriów, jakie należy uwzględniać przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia pieniężnego. Sąd powinien wziąć pod uwagę wszystkie okoliczności konkretnej sprawy mające wpływ na rozmiar doznanej krzywdy, a zwłaszcza stopień i czas trwania cierpień fizycznych i psychicznych, prognozę na przyszłość, wiek poszkodowanego.

Zadośćuczynienie określone w art. 445 § 1 kc ma przede wszystkim charakter kompensacyjny i tym samym jego wysokość musi przedstawiać ekonomicznie odczuwalną wartość. Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego wysokość ta nie może być nadmierna w stosunku do doznanej krzywdy i aktualnych stosunków majątkowych społeczeństwa, a więc winna być utrzymana w rozsądnych granicach (p. wyrok SN z dnia 22 marca 1978 r., IV CR 79 / 78). Winna to być zatem kwota „odpowiednia”. Dla oceny, czy określona suma jest „odpowiednim” w rozumieniu art. 445 § 1 kc zadośćuczynieniem za doznaną krzywdę, decydujące znaczenie ma charakter i rozmiar krzywdy doznanej przez poszkodowanego. Nie bez znaczenia jest tak ze szeroko rozumiana sytuacja życiowa, w jakiej znajduje się poszkodowany. Na ocenę tę nie ma natomiast wpływu sytuacja - w szczególności majątkowa - sprawcy szkody.

Powstały u powódki trwały uszczerbek zdrowia biegły lekarz ocenił na 2% kwalifikując do orzeczenia stałego uszczerbku na zdrowiu wg pozycji (...) tabeli norm uszczerbku na zdrowiu (...) S.A. Sąd zważył, iż należało odnieść ustalenia biegłego zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (Dz.U.2013.954 j.t.) i ocena taka powinna być punktem odniesienia dla Sądu przy ustalaniu rozmiaru doznanej krzywdy.

Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (Dz.U.2013.954 j.t.), kwalifikując uszczerbek na zdrowiu zgodnie z pozycją 117a dla ręki lewej, procent uszczerbku na zdrowiu zawiera się od 5 do 10%. Nie należy jednak zapominać, iż procentowy rozmiar uszkodzenia ciała i rozstroju zdrowia jest tylko jednym (posiłkowym) z kryteriów ustalania wysokości zadośćuczynienia i nie determinuje tej kwoty bez uwzględnienia wszystkich innych okoliczności sprawy. W szczególności jeśli urazy nie powodują dysfunkcji czy dolegliwości przez czas przewidziany ww. rozporządzeniem to nie oznacza automatycznie, że za doznany uszczerbek krótszy niż długotrwały nie należy się żadna rekompensata.

Powódka w wyniku zdarzenia doznała poważnych urazów fizycznych oraz stresu spowodowanego samym upadkiem i koniecznością poddania się leczeniu, w tym unieruchomieniu kończyny. Odczuwała silne dolegliwości bólowe (7 w skali (...)) oraz z powodu doznanych urazów i przebiegu leczenia doznawała ograniczeń w wykonywaniu zwykłych codziennych czynności oraz dotychczasowych aktywności, a także była uzależniona częściowo od pomocy innych osób, co powodowało dodatkowy dyskomfort.

Powódka doznała złamania podgłowego głowy kości promieniowej lewej w dniu 18 lutego 2021 roku. Leczenie trwało niespełna 3 miesiące, w tym przez 3 tygodnie poszkodowana miała unieruchomioną lewą rękę, po czym dalej następował proces leczenia oraz rehabilitacji. Proces leczenia zakończył się w dniu 10 maja 2021 roku.

Biorąc pod uwagę wszystkie przytoczone okoliczności oraz aktualne realia ekonomiczne Sąd uznał, że uzasadnione jest żądanie zadośćuczynienia w kwocie 7.000,00 zł.

W pozostałym zakresie powództwo podlegało oddaleniu.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 817 § 1 kc.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 zd. 1 k.p.c., stosując zasadę stosunkowego rozdzielenia kosztów procesu w zw. z § 2 ust. 5 Rozporządzeń Ministra

Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz w sprawie opłat za czynności adwokackie.

Na koszty poniesione przez powódkę złożyła się kwota 4.767,00 zł, w tym opłata od pozwu - 750,00 zł, wynagrodzenie adwokata - 3.600,00 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa - 17,00 zł oraz zaliczka na wynagrodzenie biegłego - 400,00 zł.

Na koszty poniesione przez pozwanego złożył się kwota 3.617,00 zł, wynagrodzenie radcy prawnego - 3.600,00 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa - 17,00 zł

Powód wygrał sprawę w 61.81%, a pozwany 38,19%. Mając na uwadze powyższe, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1.358,16 zł tytułem zwrotu części kosztów procesu.

Na podstawie art. 113 ust. 1 uksc w zw. z art. 100 kpc Sąd nakazał pobrać od powódki rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Bełchatowie tytułem wydatków na opinię biegłego kwotę 78,07 zł.

Na podstawie art. 113 ust. 1 uksc w zw. z art. 100 kpc Sąd nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Bełchatowie, tytułem wydatków na opinię biegłego kwotę 126,36 zł.

Apelację od powyższego orzeczenia złożyła pozwana zaskarżając wyrok w części, tj. w zakresie zasądzającym od pozwanego na rzecz powódki kwotę

7.000,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 16 kwietnia 2021 roku do dnia zapłaty oraz w zakresie rozstrzygnięcia o kosztach (punkt 3 oraz 4 wyroku).

Zaskarżonemu wyrokowi zarzuciła:

1. naruszenie przepisów postępowania mających istotny wpływ na wynik sprawy, a mianowicie art. 233 § 1 k.p.c. poprzez wybiórczą oraz dowolną a nie swobodną ocenę dowodów z naruszeniem zasad logiki i prawidłowego rozumowania, w szczególności poprzez uznanie, iż podmiot odpowiedzialny za utrzymanie chodnika w odpowiednim stanie nie dopełnił ciężących na nim obowiązków w sytuacji, kiedy z zeznań świadka G. G. wynikało, iż około godziny 6:20 w dniu szkody chodnik był posypany, zaś prace porządkowe prowadzone są od godziny 5:30;

2. naruszenie przepisów postępowania mających istotny wpływ na wynik sprawy, a mianowicie art. 233 § 1 k.p.c. poprzez wybiórczą oraz dowolną a nie swobodną ocenę dowodów z naruszeniem zasad logiki i prawidłowego rozumowania, w szczególności poprzez uznanie, iż podmiot odpowiedzialny za utrzymanie chodnika w odpowiednim stanie nie dopełnił ciężących na nim obowiązków w sytuacji, kiedy z zeznań powódki wynikało, iż w okolicach daty zdarzenia chodnik nie był zbytnio uczęszczany z uwagi na panującą pandemię, co w konsekwencji powinno prowadzić do nieobarczenia ubezpieczonego obowiązkiem całodobowego prowadzenia prac porządkowych;

3. naruszenie przepisów postępowania mających istotny wpływ na wynik sprawy, a mianowicie art. 233 § 1 k.p.c. poprzez wybiórczą oraz dowolną a nie swobodną ocenę dowodów z naruszeniem zasad logiki i prawidłowego rozumowania, w szczególności poprzez uznanie, iż zeznania powódki oraz świadków, jak również treść opinii biegłego uzasadniały przyznanie powódce aż 7.000,00 zł zadośćuczynienia w związku z 2%-owym uszczerbkiem na zdrowiu;

4. Naruszenie przepisów prawa materialnego tj.

a) art. 415 kodeksu cywilnego poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i w konsekwencji wydanie wyroku sprzeciwiającego się zasadzie ponoszenia odpowiedzialności tylko za zawinione działanie, które doprowadziłyby do szkody, w sytuacji kiedy z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika, iż podmiot ubezpieczony w pozwanym zakładzie ubezpieczenie nie dopuścił się jakichkolwiek zaniedbań w zakresie utrzymania chodników w należytym stanie;

b) art. 445 § 1 k.c. poprzez jego niewłaściwie zastosowanie polegające na przyjęciu przez Sąd, iż w realiach niniejszej sprawy odpowiednią sumą tytułem zadośćuczynienia pozostaje kwota 7.000,00 zł, która to kwota pozostaje znacznie zawyżona, w szczególności biorąc pod uwagę niekwestionowane przez powódkę ustalenia biegłego.

Powołując się na powyższe zarzuty skarżąca wносиła o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa w zaskarżonej części,
2. zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrot kosztów postępowania za obie instancje wraz z kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz kwoty 17 zł tytułem zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W odpowiedzi na apelacje pełnomocnik powódki wnosił o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów wg norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja pozwanego jest bezzasadna.

Sąd Okręgowy podziela ustalenia faktyczne Sądu Rejonowego i przyjmuje je za własne czyniąc je podstawą swojego rozstrzygnięcia.

Skarżąca w pierwszej kolejności formułuje zarzut naruszenia art. 233 k.p.c. podkreślając, iż w dniu zdarzenia ubezpieczony prowadził prace porządkowe, a chodnik był posypany. Umyka jednak skarżącej okoliczność, iż marznące opady były także w dniach poprzedzających zdarzenie, a wtedy chodnik nie był posypany co wprost wynika z zeznań świadka G. G., a zatem miało miejsce kilkudniowe zaniedbanie w tym zakresie. Można z dużą dozą prawdopodobieństwa stwierdzić, iż gdyby w dniach poprzedzających zdarzenie ciąg pieszy posypano solą z piaskiem to z pewnością do zdarzenia by nie doszło. W żaden sposób nie tłumaczy także ubezpieczonego okoliczność, iż była pandemia i ciąg nie był często uczęszczany.

W efekcie w świetle ustaleń stanu faktycznego nie doszło do naruszenia art. 415 k.c. nie ulega bowiem wątpliwości, iż ubezpieczony za którego odpowiada pozwany w sposób należyty nie wykonał swoich obowiązków polegających na zwalczeniu śliskości zimowej co doprowadziło do przedmiotowego zdarzenia i naraziło powódkę na ból i cierpienie.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia prawa materialnego tj. art. 445 k.c. należy podkreślić, że Sąd Rejonowy przytoczył wszystkie istotne okoliczności które w jego ocenie wpływały na wysokość zadośćuczynienia, wskazał przy tym na kompensacyjną funkcję zadośćuczynienia i zaakcentował rozmiar negatywnych skutków zdarzenia u powódki i to zarówno w sferze psychicznej jak i w fizycznej. Przy wymiarowaniu zadośćuczynienia Sąd uwzględnił posiłkowo także doznany przez powódkę procentowy uszczerbek na zdrowiu. Swoje rozstrzygnięcie w tym zakresie należycie uzasadnił. W świetle zatem całokształtu wszystkich okoliczności sprawy trudno uznać iż kwota zadośćuczynienia jest zawyżona.

W tym miejscu przypomnieć należy, iż o wysokości należnego zadośćuczynienia pieniężnego decyduje w zasadzie rozmiar doznanej krzywdy w związku z naruszeniem czynności narządu ciała. Jednakże niewymierny w pełni charakter krzywdy sprawia, że ustalenie jej rozmiaru, a tym samym i wysokość zadośćuczynienia, zależy od oceny sądu. Sąd przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia dysponuje pewnym luzem decyzyjnym. Oznacza to względną swobodę przy ustalaniu kwoty zadośćuczynienia. Ocena sądu nie może jednak nosić cech dowolności. W razie wyraźnych dysproporcji pomiędzy rozmiarem krzywdy, a wielkością rekompensaty majątkowej, występuje możliwość kwestionowania uznania sądowego w postępowaniu odwoławczym. Należy zatem przyjąć, iż o zasadności zarzutu naruszenia art. 445 k.c. decyduje okoliczność, iż zasądzone zadośćuczynienie jest rażąco wygórowane lub też rażąco zaniżone w przeciwnym razie Sąd Okręgowy nie ma możliwości ingerencji w rozstrzygnięcie Sądu I instancji.

Przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia należy uwzględniać czynniki obiektywne w postaci czasu trwania oraz stopnia intensywności cierpień fizycznych i psychicznych, nieodwracalności skutków urazu, rodzaju wykonywanej

wcześniej pracy, szans na przyszłość, wieku poszkodowanego, a także czynniki subiektywne, jak poczucie nieprzydatności społecznej, bezradność życiową, a także konieczność korzystania z pomocy innych osób przy prostych czynnościach życia codziennego. O doznaniu krzywdy i jej rozmiarze decydują zatem okoliczności, które mają w znacznej mierze charakter niewymierny.

Przy ustalaniu wysokości należnego powódce zadośćuczynienia Sąd Rejonowy w dostateczny sposób uwzględnił rodzaj i zakres doznanego przez nią w wyniku zdarzenia urazu, przebyty proces leczenia, doznane cierpienia fizyczne, utrudnienia i ograniczenia w życiu codziennym, konieczność poddania się zabiegowi oraz uszczerbek na zdrowiu. Zresztą rozstrzygnięcie Sądu w tym zakresie jest w sposób dostateczny uzasadnione nie ma zatem potrzeby przytaczania przywołanej tam argumentacji.. Sąd uwzględnił nie tylko uszczerbek na zdrowiu, ale przede wszystkim skutki wypadku dla powódki, wpływ na codzienne funkcjonowanie, uciążliwości i konsekwencje na przyszłość.

Reasumując na podstawie art. 385 k.p.c. należało apelację pozwanego jako bezzasadną oddalić.

O kosztach procesu za instancję odwoławczą orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108§ 1 k.p.c. mając na uwadze, iż pozwany w całości przegrał sprawę w postępowaniu apelacyjnym.

Dariusz Mizera